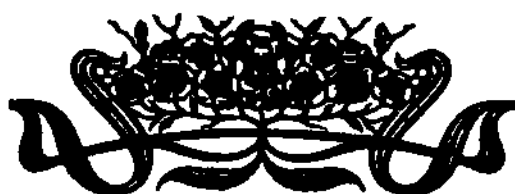

ЕВГЕН ДРАГІНДА,
Осаул СГД.

УКРАЇНСЬКИМ ХАОТИКАМ В НЬО ЙОРКУ

Видаання Союзу Гетьманців Державників Америки
ШИКАГО, 1935

З друкарні СГД: 2406 W. Chicago Avenue, Chicago, Illinois

1871

1872

УКРАЇНСЬКИМ ХАОТНКАМ В НЬО ЙОРКУ

Перший раз в історії на Сході Америки група Гетьманців Державників (5-го округу), показала Українцям в Нью Йорських околицях, що можна працювати без жадного галасу і крику для добра і слави Української Нації. Показали, що можна робити всякі підприємства, здвиги чи то менші чи більші, чи собі звичайні організаційні пікніки, не заважаючи жадних інших організацій та не перешкоджаючи нікому того самого дня.

Наша Команда Гетьманців Державників наказала нам зробити Летунське Свято 9-го червня 1935 р. Ми як карні члени наказ виконали.

Наша старшина підшукала Парк і день такий, щоби не пошкодити іншим національним організаціям. День 9-го червня був вільний від підприємств всіх інших Українських Організацій. — Тут я маю на цілі описувати наше Свято, бо маємо поверх три тисячі свідків, які були на нашій Святі. Це саме показало, що без шуму і крику та жебранини, ми показали всім людям наші власні літаки, наших авіаторів та жовнірів, які не є лише для паради а майже всі в Американській Армії вчать-ся воєнної штуки. Ми показали молодих пластунів в уніформах. Ми показали гарну сотню в уніформах Червоного Хреста. На це маємо тисячі свідків. Хай ці свідки відізвуться, що зле, то ми направимо, а що добре — хай кредит останеться для нас, всіх Українців. Справа Летунства чи вишколу мілітарного, це справа не лише Гетьманців а загально — Українська.

Так я розумію і вірю, що багато чесних Українців так будуть розуміти. І тут якраз хочу сказати що тих наших „патріотів“, які по-просту шаліли із заздрости та божеволіли: їм голови тріскали в Нью Йорку! Бо вони перед тим радили та агітували та підмовляли, в який би то спосіб те Летунське Свято розбити.

Так, Українські люде і Ви, Гетьманці Державники, це не большевики, це не поляки, а це таки наші „патріоти-революціонери“ та ще до того „Націоналісти“ і з ними групка збан-

кротованих в Нью Йорку т. зв. чорноморців. До якої гидоти докотилися оті волоцюги, тайники провокації серед українського народу. Вони афіші Летунського Свята в Українському Народнім Домі нам поздирали, людей намовляли, і то не звичайні члени, але навіть „сотенний” Чорноморської Січі. Підмовляли, що хто піде на то Свято той не є Українець, а хрунь і зрадник. На день Летунського Свята вони замовили собі дві бочки пива, щоб собі пити і гуляти а на Свято не сміє ніхто з Чорноморців піти і, правда, так зробили і на Свято не прийшли. Та проте Свято без них відбулося.

Так, це Ви, т. зв. українські „націоналісти” ухвалювали вислати розбишак, щоб зробити заколот чи якусь авантуру на нашім Летунськім Святі!.. Та, видно, Ви не є карні члени бо побоялися прийти і наказу свого „проводу” не виконали. Погана у Вас дисципліна...

Наше Свято пройшло гарно без Вас, без крику і авантур. Коли хочете на будуче вислати розбишак, то я Вам подаю адресу тут, куди іти: Четверта улица, корнер Баврів там їх дім і повний большевиків. Там чубтеся і штурмуйте. І, будьте певні, ми подамо Вам дружню руку. Залишіть нас в спокою. Ваша членкиня, що вічно збирає коло церков на „визвольну” боротьбу, вона в присутності громадян говорила: „буду молити Бога день і ніч, щоб в той день (себто — в день Летунського Свята) били громи і дощі падали; щоб ніхто не міг поїхати на те москвофільське Свято”. Але Бог її не вислухав (бо Він ніколи дурних не слухає!) дощ перестав падати і хоч день не був такий погідний, як на їхнім національнім дні, то таки українських громадян було більше, ніж на їхній забаві. Значить діла доказують а не Ваші огидні агітації. Ви вічно агітували, що це не є Українські літаки а наймлені чужі, з написом українським.

Найліпшу Вам відповідь на це дадуть шикагівські і дітройські Громадяне, що брали численну участь у посвяченні тих українських літаків. Я на них літав і многі інші і ми бачили, що це наш національний скарб. Ви ж не хочете признати цього, хоч і знаєте добре, що це літаки придбані українськими патріотами.

Коли ті „націоналісти” мали тиждень пізнійше в тім самім парку свій пікнік, то їхні афіші скрізь по парку висіли, і ми себе не показали такими дикунами і ніхто ані одного їхнього афіша не зірвав; а була нагода всі позривати. Цікаво: щоб так наші афіші були висіли на їхнім Святі, то певно і мінути

не простоялиб. Навіть одна членкиня від п.п. „націоналістів” продавала їхню газету на Летунськім Святі. Цікаво: якби так наша членкиня продавала наш гетьманський часопис на їхнім пікніку! Ого — то вже певне була б „революція”...

Так, панове „націоналісти”, Ви себе самі бете по писку, а ніхто інший; і немає права на нас нарікати. Не чіпайте ж нікого і не судіть нікого. Працуйте собі на здоровля. А ми, Гетьманці йдемо вперед — в ім'я **Бога і Правди**, в ім'я **Святої Ідеї**, під **проводом Його Світлости Гетьмана Павла** за Вільність і Незалежність Української Держави!

Всі Ви, що називаєте себе українськими націоналістами, не прикладайте нікому зрадництва та хрунівства, а насамперед шукайте того зрадництва, хрунівства і провокації у своїх власних рядах. Ви в день нашого Летунського Свята роздавали під католицькою церквою свої преславні летючки, в котрих п'ятуєте як зрадників, рабів і хрунів усіх, почавши від Гетьманців, Католиків, Уенерівців, Ундістів, демократів та соціалістів. Одним словом, всіх і вся, полишаючи лише себе та чогось Нью Йорських Чорноморців як „вірних” синів України. А, будь ласка, дайте відповідь нам: хто Ви є що зорганізували відділ ОДВУ при Католицькій церкві в Пасайку і інших місцевостях? — По Вашій льогіці, Ви не є раби і хруні при Католицькій церкві?! А скажіть нам знова: хто Ви є, коли ідете завсігди на сему вулицю в Нью Йорку, до Католицьких священиків, просити щоб Вам виголошували всякі Ваші підприємства, та давали дозвіл на всякі збірки під Католицькою церквою? І священики ідуть Вам все на руку. То виходить, що Ви гарні і чисті, а коли Гетьманці ідуть до Католиків, то вони раби і хруні (?!).

А Ваш лідер, коли здіймив окуляри кат. священикові і, здається, хотів бити і наказував, щоб „раб-хрунь”—католик ішов посвячувати Ваш прапор! То хто Ви є, що посилаєсьте делегацію перепрошувати „хруня-раба”—Католика:

Я розумію, що з правдивим хрунем нема пертрактацій та братання. Але у Вас є, бо Ви національні **спекулянти**.

А пригадайте собі як того року, коли я з Німцями знакомство робив і запрошував на Українські підприємства, то Ви голюкали і кричали (а Чорноморці навіть визвали мене через комуністичну газету!), що я платний гітлерівський агент. А, будь ласка, Ви „націоналісти” з Чорноморцями в Нью Йорку, — хто Ви є тепер, коли Ви тих самих **Німців** запросили на Ваш „Національний день”, 16-го червня 1935 р. в Белведер Парк?

Ви знова тут гарні і чесні а Драгінда і Марчак агенти гітлерівські(!).

Ваш передовий член, який вічно вихваляється, що він націоналіст. Ану підіть на другу евню, до російського кабареу під назвою: "Russian Bear" і побачите та почувете, як він виспіває та витанцює в білій рубашці як росіянин... Я розумію, що чоловік хоче жити, але для приміру: колиб так гетьманець пішов між росіян, ну, то вже крику і революції було б по цілім Нью Йорку!.. І тут Ви знова чесні націоналісти, а гетьманці москофілі. А інший Ваш активний член, що Ви може і самі не знаєте, є членом Міжнародного Ордену — української секції, на 4-ій улиці. Та Ви не бачите в своїм оці цілого поліна, але в нашім оці тріску Ви добре бачите!

Дальше — ми прочитали в „Свободі" Ваше оголошення з 11-го червня, в яким кличете всі світські і церковні та всі національні товариства і всіх і вся, що їх адрес Ви не маєте, на наради улаштування „державницької маніфестації" та Конгресу Українських Націоналістів. Цього я ніяк не годен зрозуміти! Пару днів перед оголошенням роздаєте летючки і п'ятуєте всіх як „рабів-хрунів" та „зрадників", почавши від Гетьманців, Католиків, Демократів, Соціалістів і т. д. А тут — знова на день 14-го червня кличете тих п'ятованих рабів-хрунів-зрадників на наради „державної маніфестації", з нагоди „Конгресу Націоналістів"?! Бачите сами. Я Вам доказую фактами. Коли хочете комусь диктувати політичні напрямки, то треба самому трохи більше знати. Та не займатися провокаціями. Бо це ж сміх і ганьба для всіх українців.

Пишете у Вашім часописі „Націоналіст", з дня 20-го червня ~~гідоту~~ під заголовком „Американські Дивогляди, продажні душі". І це мабуть написано від редакції, бо підпису нема. А може якийсь Ваш хамелеон побоявся підписатись, подаючи таку „цінну" новинку: „На Летунськім Святі в Нью Йорку з промовою від Гетьманців-москво-поляко-філів виступав бувший отаман Чорн. Січей, Євген Драгінда, той що тому два роки присягався, що він є український націоналіст. Так, панове, я є, був і буду українським націоналістом, але не Вашої марки. Ви мене не зробили націоналістом; це для мене не є ніяка новина, може новина для Вас! Коли я мав 17. років віку і вступив в ряди Січових стрільців і боровся за Вільність і Державність Української нації не словом, а з крісом в руках, в окопах, на фронті. І просидів в Бересть-Литовських фортах в польськім полоні, то що я тогді був: хрунь чи націоналіст. А докажіть, де Ви були тоді,—Ви—спекулянти на українській справі?

Я, яко підстаршина Української Армії ранений два рази на польським фронті; мене доля загнала в Америку через українську справу. Я не приїхав в Америку на зарібок; я мав з чого на Буковині жити; я не потребую бути москвофільом чи полякофільом; я міг стати румуном і сидіти на гарній посаді, як це інші зробили українці, але цього я не зробив! Бо в мене душа українська. Ви майже всі приїхали собі до Америки легально — на польські паспорти, і тут себе хочете виставляти великими героями. Нас, стрільців, тут можна на пальцях порахувати, що приїхали на українські паспорти: по кличу як свідків п. Близнака, Чучмана, Пришляка і ще інших. А що згадуєте у Вашій дописі, що Гетьман „Москво-Полякофіль та чорносотенець і російський генерал”, та яким же він міг бути перед війною і в часі світової війни? Лише російським генералом, бо Української Армії і Держави тоді ж ще не було. Але як повстала революція, то він перши себе заявив українським генералом, а опісля проголошено його Гетьманом Всієї України. А Ваш теперішній „вожд” Євген Коновалець? Та ж він так само не був у світовій війні українським старшиною, а був в чужій державі, австрійським, „Fahnrichom” (хорунжим). Так як Ви закидаєте Гетьманові москвофільство, то Коновалцеві ми гетьманці, також можемо закидати Полякофільство, бо тож він з отаманом Петлюрою перейшов до Поляків. Але ми цього не робимо, бо розуміємо і свідомі того, що такі тоді обставини були.

А що я цілував Ваш прапор, то я і сьогодні поцілую його, як український. А я Вас запитав, як стрілець: чи Ви поцілуєте Український Синьо-Жовтий прапор Гетьманської Організації? Я певний, що ні.

А Ви памятаєте, як я цілував Ваш прапор на Вашім Святі, а вечером Ваш член почав мене провокувати і почалася бійка на Вашім Святі. Думаю, що це памятаєте добре. А тепер Ви в Нью Йорку підшукуєте людей, щоб мене побити, і по пікніках Ваші агенти питаються наших членів: — А де той Ваш великий Командант? Ми йому покажемо! Це було недавно, на шкільнім пікніку, в тім самім парку, 23-го червня 1935 р. Це Ваші члени таке роблять, це Ви, націоналісти?

Я Українець з роду, Українець по моїм переконанням, своє українство заявив ділами, а тепер я американський горожанин і член Американської Армії і не боюсь Ваших погроз. І не шукайте мене по пікніках, а прийдіть по джентельменськи

до хати — 1136 Сімпсон стріт, Бронкс, апартмент 25, або до льокалю Гетьманців Державників, на 7-ій улиці, Нью Йорк.

Не шукайте скрито, як ті злодії — розбишаки, але отверто.

І ми станемо, на поєдинок за честь і славу Української Нації!

Я був учасником визвольної боротьби, то я розумію як бити ворогів, а Ви тут, в Америці підучуєтесь тероризувати своїх, а від ворогів тікаєте!..

Цих пару слів, я знаю, не до смаку будуть Вам і Ви заворушитесь, але прийміть їх щиро! А коли заперестанете опльовувати нас, то тоді подамо дружньо руку одні одним і станемо до **Єдиного Фронту** проти всіх наших ворогів, в боротьбі за Вільну і Самостійну Українську Державу!

Евген Драгінда, Ос. СГД.

Червень, 1935.

Нью Йорк.